

[Tove Jørgensen.]

først og fremmest de gifte kvinder og de højtuddannede kvinder med de gode stillinger, men glemmer de enlige mødres situation, også i forhold til arbejdsmarkedet, når der er tale om barselhvile.

Man har heller ikke taget stilling til perioden før fødslen, som i mange tilfælde kan være meget vigtig for kvinder, der har hårdt fysisk arbejde eller stressende arbejde. Det burde ikke være sådan, at den periode, man har været fraværende inden fødslen, skulle tælle med og trækkes fra den periode, man har efter fødslen, for så vil det jo netop gå ud over det barn, det drejer sig om.

Dernæst kommer, at det ligesom har været moderne i de senere år at opfordre kvinder til at lade være med at amme og i stedet for fylde ungerne med Eledon. Det er ikke ligefrem det, der burde være sagen, og når man har accepteret det, så har det jo netop været, fordi kvinderne har været budt nogle vilkår, hvorunder de i virkeligheden ikke var i stand til at amme deres børn. Vi kender godt problemstillingen med de piger, der må stå ude på fabrikkens toilet og malke ud, fordi ungerne er på vuggestue og de derfor ikke kan amme dem, selv om de måske gerne ville. Der er altså ikke tale om noget frit valg med hensyn til amning.

Det må også tages i betragtning, at både kvinder og børn skal restitueres efter fødslen, og specielt hvis kvinderne ammer, må de have mulighed for ikke at have hårdt belastende arbejde – under hensyn til de problemer, jeg nævnte før i forbindelse med amningen. Derfor kan der i det første halve år ikke være ligestilling på den måde, at der er ens vilkår for mænd og kvinder.

Med hensyn til den øvrige periode er vi meget enige i, at da må man have en ligestilling mellem mænd og kvinder, hvis man skal forsøge at ændre noget på kønsrollemønsteret, men jeg tror personligt ikke på, at det er den måde, man vil kunne ændre det på. Der skal en helt anden holdning til i samfundet, der skal en helt anden holdning til på arbejdsmarkedet og helt andre krav til også herindefra, hvis det skal kunne lykkes.

Jeg vil gøre nogle enkelte bemærkninger til de enkelte forslag, der er indeholdt i SFs beslutningsforslag.

Vi er enige i, at faderen også bør have ret til omsorgslov i forbindelse med fødslen, og vi er enige i punktet om, at der skal være fuld

dækning for tabt arbejdsfortjeneste. Vi er ikke helt enige i, at beløbet skal udredes af det offentlige. Vi mener, der må være tale om arbejdsgeverbidrag – ikke alene fra arbejdsgivere, der beskæftiger kvinder, men fra alle arbejdsgivere, sådan at der er tale om solidaritet. Det kan måske også skaffe kvinder ind på nye arbejdspladser.

Vi mener også, at det i punkt 6 burde tilføjes, at der ikke skulle være tale om tab af anciennitet for kvinder, der har barselhvile, hvis der skal være tale om ligestilling.

I det store og hele kan vi som sagt gå ind for en hel række af forslagens punkter, selv om vi har vores forbehold. Vi ville derfor have stillet ændringsforslag, hvis forslaget kom til anden behandling, hvad der jo ikke er udsigt til.

Grethe Philip (RV):

Hr. Erlendsson citerer »Mand er mand og kvinde kvinde«, og det er da så rigtigt, som det er sagt – og gud ske lov for det! – men jeg har egentlig slet ikke læst forslaget fra SF på den måde, at det skulle tage afstand fra dette citat. Tværtimod, kan man sige. Der står også: »Virk i fællig«, og det er vel netop noget, man tager op i SFs forslag. Der er visse særlige problemer i livet for henholdsvis manden og kvinden, og det skal man tage hensyn til også omkring fødslen, men der må også på det område efter fødslen være mulighed for at virke i fællig, sammen omkring barnet. Det synes jeg egentlig er en ganske overordentlig smuk grundtanke, som jeg helt kan slutte mig til.

I det radikale venstre er vi enige med forslagsstillerne om, at der er et stort behov for at forbedre reglerne for barselhvile. Det gælder for de medhjælpende hustruer, der i øjeblikket har ringere barselhvilebestemmelser end lønmodtagerne, idet de jo kun har ret til dagpenge i 4 uger, mens de andre har 14 uger. Men det gælder jo også lønmodtagerne, at deres 14 uger for mange er en meget kort tid, og vi ser gerne, at man får en længere barselhvile. Det gør vi ikke alene af hensyn til kvinderne, men måske i endnu højere grad af hensyn til børnene. Vi har efterhånden fået mange oplysninger om, hvor vigtigt det er, at der er ro omkring moderen både i tiden inden fødslen og et langt stykke tid efter fødslen, så hun kan være omkring sit barn. Det gælder naturligvis ganske særligt, hvor barnet på en eller anden måde er begyndt med et handicap, enten det så er psykisk eller fysisk. Så er der brug for en meget